

32001D0427

8.6.2001

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 153/1

SKLEP SVETA
z dne 28. maja 2001
o vzpostavitvi Evropske mreže za preprečevanje kriminala

(2001/427/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 30(1), 31 in 34(2)(c) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Francoske republike in Kraljevine Švedske,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski parlament je 16. decembra 1993 sprejel Resolucijo o lažjem kriminalu na mestnih področjih in njegovih povezavah z organiziranim kriminalom ⁽¹⁾ in 17. novembra 1998 Resolucijo o smernicah in ukrepih za preprečevanje organiziranega kriminala v zvezi z vzpostavitvijo izčrpne strategije za boj proti organiziranemu kriminalu ⁽²⁾.
- (2) Člen 29 Pogodbe določa, da je cilje Unije na tem področju treba doseči s preprečevanjem in bojem proti kriminalu, bodisi organiziranemu ali neorganiziranemu.
- (3) Dunajski program ukrepov je pozval k oblikovanju ukrepov za preprečevanje kriminala v petih letih po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe.
- (4) Evropski svet v Tampere je 15. in 16. oktobra 1999 sklenil, da obstaja potreba po razvijanju ukrepov za preprečevanje kriminala z izmenjavo najboljših praks in z okrepitvijo mreže pristojnih državnih organov za preprečevanje kriminala, kot tudi z sodelovanjem med državnimi organi, specializiranimi na tem področju, pri čemer je poudaril, da bi to sodelovanje lahko imelo za svoje glavne prednostne naloge mladinski, mestni in z drogami povezan kriminal. V ta namen se je pozvalo k preučitvi možnosti programa, ki bi ga financirala Skupnost.

- (5) Strategija Evropske unije na začetku novega tisočletja za

preprečevanje in nadzor nad organiziranim kriminalom ⁽³⁾ v Priporočilu 6 poziva, naj Svetu pomagajo ustrezno usposobljeni strokovnjaki za preprečevanje kriminala kot so nacionalne kontaktne točke ali pa ustanovitev mreže strokovnjakov iz državnih organov za preprečevanje kriminala.

- (6) Številni pomembnejši seminarji in konference o preprečevanju kaznivih dejanj, predvsem tistih, ki so potekali v Stockholmu leta 1996, v Noordwijku leta 1997, v Londonu leta 1998 in v Algarvi leta 2000, so pozvali k vzpostavitvi mreže znotraj Evropske unije za razvoj sodelovanja pri preprečevanju kriminala. Konferenca na visoki ravni v Algarvi je poudarila tudi potrebo po multidisciplinarnem, skupnem pristopu pri preprečevanju kriminala. Konferenca v Zaragozi leta 1996 je tudi opozorila na to potrebo ob poudarjanju močnih povezav med organiziranim kriminalom in kriminalom na splošno.
- (7) Družba kot celota mora biti vključena v razvoj partnerstva med državnimi, lokalnimi in regionalnimi javnimi organi, nevladnimi organizacijami, zasebnim sektorjem in državljani. Vzroki za kazniva dejanja so mnogovrstni in se jih je treba zato lotiti z ukrepi na različnih ravneh, z različnimi skupinami v družbi, v partnerstvu z vpletenimi akterji, ki imajo različna pooblastila in izkušnje, vključno s civilno družbo.
- (8) Ker je večina kaznivih dejanj, katerih žrtve so državljani Evropske unije, storjenih v mestih, je treba upoštevati tudi mestne politike. Pri tem bi bilo treba poudariti vse vrste mestnega nasilja, ki vplivajo na normalno življenje skupnosti –

SKLENIL:

Člen 1

1. Ustanovi se Evropska mreža za preprečevanje kriminala, v nadaljnjem besedilu „mreža“.
2. Nacionalni predstavniki in sekretariat mreže zagotavljajo pravilno delovanje mreže v skladu s tem sklepom.

⁽¹⁾ UL C 20, 24.1.1994, str. 188.

⁽²⁾ UL C 379, 7.12.1998, str. 44.

⁽³⁾ UL C 124, 3.5.2000, str. 1.

3. Preprečevanje kriminala zajema vse ukrepe, ki so namenjeni zmanjšanju ali ki sicer prispevajo k zmanjšanju kriminala in občutka negotovosti državljanov, tako količinsko kot kakovostno, bodisi z neposrednim odvrčanjem kriminalnih dejavnosti ali skozi politike in posege, ki so namenjeni zmanjšanju možnosti za kazniva dejanja in vzrokov kaznivih dejanj. Vključuje delo vlade, pristojnih organov, organov kazenskega pravosodja, organov lokalnih skupnosti in strokovnih združenj, ki so jih ustanovili v Evropi, zasebnega in prostovoljnega sektorjev, raziskovalcev in javnosti, ki jih podpirajo sredstva obveščanja.

Člen 2

1. Mrežo sestavljajo kontaktne točke, ki jih določi vsaka država članica.

2. Vsaka država članica določi največ tri kontaktne točke.

3. Te kontaktne točke vključujejo vsaj enega predstavnika iz državnih organov, ki so pristojni za preprečevanje kriminala v vseh njegovih številnih vidikih.

4. Za kontaktne točke se lahko določijo raziskovalci ali akademiki, ki se specializirajo na tem področju, pa tudi drugi aktivni soudeleženci pri preprečevanju kriminala. V vsakem primeru bi morale države članice zagotoviti, da so raziskovalci ali akademiki ter tudi drugi aktivni soudeleženci pri preprečevanju kriminala kot so nevladne organizacije, organi lokalnih skupnosti in zasebni organi, vključeni preko imenovanih kontaktnih točk.

5. Komisija tudi določi kontaktno točko. Europol in Evropski center za spremljanje drog in odvisnosti (EMCDDA) so povezani z delom v zadevah, s katerimi se ukvarjajo. Z delom so lahko povezani drugi ustrezni organi.

6. Vsaka država članica zagotovi, da imajo njene kontaktne točke zadostno znanje vsaj enega izmed ostalih uradnih jezikov Unije, da jim omogoči sporazumevanje s kontaktnimi točkami v drugih državah članicah.

Člen 3

1. Mreža prispeva k razvijanju različnih vidikov preprečevanja kriminala na ravni Unije in podpira dejavnosti za preprečevanje kriminala na lokalni in državni ravni. Čeprav zajema vse vrste kaznivih dejanj, pa mreža namenja posebno pozornost področjem mladostniškega, mestnega in z drogami povezanega kriminala.

2. Mreža predvsem:

(a) pospešuje sodelovanje, kontakte in izmenjave informacij in izkušenj med državami članicami in med državnimi organizacijami kot tudi med državami članicami in Komisijo, drugimi sestavnimi subjekti Sveta in drugimi skupinami strokovnjakov in mrež, ki se specializirajo v zadevah preprečevanja kriminala;

(b) zbira in analizira podatke o obstoječih dejavnostih preprečevanja kriminala, njihovem ocenjevanju in analizi najboljših praks, ter zbira in analizira podatke o kriminaliteti in njenem razvoju v državah članicah, da bi prispevala k preučevanju prihodnjih državnih in evropskih sklepov. Mreža pomaga tudi Svetu in državam članicam z vprašalniki o kriminalu in njegovem preprečevanju;

(c) prispeva k opredelitvi in razvoju glavnih področij za raziskave, usposabljanje in ocenjevanje na področju preprečevanja kaznivih dejanj;

(d) organizira konference, seminarje, sestanke in druge dejavnosti, ki so namenjene pospeševanju preučevanja teh posebnih zadev in razširja pridobljene rezultate;

(e) organizira dejavnosti, ki spodbujajo in izboljšujejo izmenjavo izkušenj in najboljših praks;

(f) razvija sodelovanje z državami prosilkami, tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter telesi;

(g) kadar je to potrebno in na zahtevo zagotavlja svojo strokovnost Svetu in Komisiji, da bi jima pomagala pri vseh zadevah v zvezi s preprečevanjem kaznivih dejanj;

(h) vsako leto o svojih dejavnostih poroča Svetu preko pristojnih delovnih teles ter v svojem delovnem programu za naslednje leto navede področja prednostnega ukrepanja. Svet upošteva in odobri poročilo in ga pošlje Evropskemu parlamentu.

Člen 4

Mreža za izpolnjevanje svojih nalog:

(a) podpira multidisciplinarni pristop;

(b) je skozi kontaktne točke v tesnem stiku s telesi za preprečevanje kriminala, organi lokalnih skupnosti, lokalnimi partnerstvi in civilno družbo kot tudi z raziskovalnimi institucijami in nevladnimi organizacijami v državah članicah;

(c) vzpostavi in upravlja s spletno stranjo, ki vsebuje njena redna poročila in vse druge koristne informacije, predvsem izvleček najboljših praks;

(d) si prizadeva uporabljati in pospeševati rezultate projektov, pomembnih za preprečevanje kriminala, financiranih skozi programe Unije.

Člen 5

1. Mreža se prvič sestane dne 28. avgusta 2001.

2. Mreža se sestane vsaj enkrat na šest mesecev na povabilo predsedstva Sveta.

3. Skupaj s sestanki mreže se sestanejo nacionalni predstavniki mreže, ki jo sestavlja po en predstavnik iz vsake države članice, imenovan v skladu s členom 2(3), da odločajo o zadevah iz člena 5(4).

4. Nacionalni predstavniki mreže odločajo o letnem programu mreže, vključno s finančnim načrtom. Predvsem odločajo o:

- prednostnih področjih, ki jih je treba raziskati,
- glavnih posebnih dejavnosti, ki jih je treba izvesti (seminarji in konference, študije in raziskave, programi usposabljanja....),
- sestavi spletne strani.

Sestavijo tudi letno poročilo o dejavnostih mreže.

Odločitve nacionalnih predstavnikov mreže se sprejmejo soglasno.

Zasedanju nacionalnih predstavnikov mreže predseduje predstavnik države članice, ki tedaj predseduje Svetu.

V času posameznega predsedstva se sestanejo vsaj enkrat. Sestavijo svoj poslovnik, ki ga sprejmejo soglasno.

5. Sekretariat za mrežo zagotavlja Komisija.

6. Sekretariat mreže in njegove dejavnosti se financirajo iz splošnega proračuna Evropske unije.

7. Sekretariat je odgovoren za sestavljanje letnega programa mreže in letnega poročila o dejavnostih mreže. Opravlja vsakod-

nevne dejavnosti mreže, vključno s pregledovanjem, analiziranjem in razširjanjem podatkov v povezavi z nacionalni kontaktnimi točkami. Članom mreže pomaga pri zasnovi, oblikovanju in izvajanju projektov. Vzpostavlja in vzdržuje spletno stran mreže. Pri opravljanju svojih nalog sekretariat tesno sodeluje z nacionalnimi predstavniki mreže.

Člen 6

Svet oceni dejavnosti mreže v treh letih po sprejetju tega sklepa.

Člen 7

Ta sklep začne veljati z dnem sprejetja.

V Bruslju, 28. maja 2001

Za Svet

Predsednik

T. BODSTRÖM